mobi maðuntega!" Läksid wihhaga iggaüks omma koio.

Kärner mötles: „Minna katsun, kas taal al on ka assi küllest?" — Katsus näppoga: „Dih, kesna loom!" — Panni sütte tulle peale, istus senni kui küpseks sai; sõi ärra: „Agga mis hea!"

Saks tulli aeda, küssis: „Mis sa teed seal?" — Katsus, hüdis: „Nüüd on kä. Meie otsisime rummalast Peast sedda önne kõrgelt tule käest sada, mis Jummal on targaste Ma sisse pannud, et meie sedda omma tõwaewaga sealt peame wäljawõtma."

Herra pallus jälle omma sõbrad kokko, laskis neilt andeks palluda, et ta essiotsa ei olle Amerikama pealikko kingitusest arro sanud, agga nüüd on arro kä!

Tullid siis jälle ommeti katsuma, missugune ta nüüd peaks ollema? — Katsusid ärra, keik kiitsid: „Selle hea ande eest sünnib jo Jummalale suurt tänno ja kitust anda!" — Ei tõstnud ennam omma punnase wina klasi „Urrah" hüüdmisse ja õiskamisse peale ülles, waid pannid käed risti, ning tännasid heldet Lojat suust ja südamest.

Ja kui sinna nüüd jälle essimest korda kartohwlid suhho pistad, siis tänna sinna ka omma heldet Lojat suust ja südamest; agga mötle ka selle omma rahwa rummalusse peale, kes essiotsa ei tahtma rahwa rummalusse peale, kes essiotsa ei tahtnud ühhelgi wisil kartohwli semet sakste käest wastowõtta, waid junnisid wasto, ja possisesid issekeskes: „Mis roog se wõib ka olla? Se wõib sakste sõõk olla, agga se ei kõlba meile!"

Minna ollen ka saks ja saksa suggu ja minno wannematte wannemad on Sakseni maalt wäljatulnud seie Liiwlandi male, et essimenne, kes seie tulli, olli Elme kirriko praus, ja temma poeg olli Torri koggodusse hingekarjane, ja selle poeg Wõnno kihhelkonna õppetaja, ja on nemmad iggaüks omma waimolikko ammeti sees Marahwale head sowinud; ja minna ollen ka saks, ja sowin sulle ommeti sedda head, et Jummal wõiks sinno melemõistust lahti tehha, et sa ärratunned, kust poolt tulleb sinno abbi, kui sa omma wannematte juhhatamist wõttad kuulda,

Eesti-ma rahwa Kalender 1855, lk. 26